NORAKSTS

Lieta Nr. A 42 5710 07
Lietvedības Nr. A 1122-09/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 30.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicējam *V.N.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei Jolantai Kokorevičai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *V.N.* (*personas kods*) pieteikumā par Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2007.gada 31.jūlija lēmuma Nr.035/PA 094840-N-424 atcelšanu, ar kuru atstāts negrozīts 2007.gada 15.jūnija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.035/PA 094840.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 9.aprīlī Aizkraukles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *J.G.* sastādīja *V.N.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 094840, par to, ka *V.N.* 2007.gada 9.aprīlī plkst.16:05 pa Pļaviņu pilsētas pievedceļu, ceļa Rīga – Daugavpils virzienā, vadot transportlīdzekli Hyundai Galloper, ar */reģistrācijas numurs/*, radīja traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai un ignorēja pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, apsteidzot vairākus sastrēgumā esošus transportlīdzekļus pa pretējā virziena joslu, neizpildot ceļa zīmju 301. „Iebraukt aizliegts" un 410. „Šķērsli apbraukt pa labo pusi" prasības. Tādejādi *V.N.* pārkāpis Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 139., 282.1. un 293.10.punkta prasības. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) $149.^{4}$ panta trīspadsmitajā daļā, $149.^{28}$ panta otrajā daļā un $149.^{29}$ panta pirmajā daļā.

2007.gada 15.jūnijā Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu sodīt *V.N.* ar naudas sodu piecdesmit latu apmērā (turpmāk – sākotnējais lēmums).

[2] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, *V.N.* to apstrīdēja Valsts

policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšniekam. 2007.gada 31.jūlijā Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieks B.Gritāns ar lēmumu Nr.035/PA094840-N-424 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.035/PA 094840" nolēma atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

[3] 2007.gada 7.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *V.N.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums, kurā pieteicējs lūdz atcelt Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2007.gada 31.jūlija lēmumu Nr.035/PA094840-N-424 (turpmāk arī – Lēmums).

Pieteikums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs 2007.gada 9.aprīlī brauca virzienā no Daugavpils uz Rīgu. Pie Pļaviņām bija izveidojies sastrēgums, kas bija radies no Ceļu policijas darbinieku veiktajām aktivitātēm. Pieteicējs sastrēgumam piebraucis no mazāk svarīga ceļa sastrēguma vidū, tādēļ nav bijis iespējams nostāties sastrēguma galā. Mēģinājis iespraukties automašīnu kolonnā, tāpēc bijis spiests apbraukt automašīnu kolonnu.

[3.2] Pieteicējs neuzskata, ka būtu braucis agresīvi, kā to konstatējis Ceļu policijas inspektors *J.G.*

[4] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (līdz 31.03.2008. Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas birojs) tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[5] Pieteicējs tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, balstoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

[6] Atbildētāja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs ir pārkāpis 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 139., 282.1. un 293.10.punkta prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 139.punkts noteic, ka aizliegts iebraukt krustojumā vai brauktuvju krustošanās vietā, ja izveidojies sastrēgums, kas transportlīdzekļa vadītāju var piespiest apturēt transportlīdzekli krustojumā vai brauktuvju krustošanās vietā un traucēt braukt citiem transportlīdzekļiem. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 282.1.punktu,

aizlieguma zīmes nosaka vai atceļ noteiktus ceļu satiksmes ierobežojumus. Aizlieguma zīmes ir 301.zīme „Iebraukt aizliegts". Aizliegts iebraukt jebkādiem transportlīdzekļiem. Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 293.10.punkts paredz, ka rīkojuma zīme ir 410.zīme „Šķērsli apbraukt pa labo pusi".

[9] Par augstāk citēto Ceļu satiksmes noteikumu punktu neievērošanu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[4] panta trīspadsmito daļu, 149.[28] panta otro daļu un 149.[29] panta pirmo daļu, uzliekot pieteicējam naudas sodu piecdesmit latu apmērā.

LAPK 149.[4] panta trīspadsmitajā daļā noteikts, ka par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā: 1) vairāku tādu citu citam sekojošu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu izdarīšana, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu; 2) transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u.tml.), — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem.

LAPK 149.[28] panta otrajā daļā noteikts, ka par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 301., 319. vai 321.ceļa zīmi, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecu latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — četrdesmit latu apmērā.

LAPK 149.[29] panta pirmajā daļā noteikts, ka par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 401., 402., 403., 404., 405., 406., 407., 408., 410., 411., 420., 421. vai 422.ceļa zīmi, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecu latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — divdesmit latu apmērā.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šīm tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka persona izdarījusi vairāku tādu citu citam sekojošu Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu, traucējumu radīšanu vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai, pārējo transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšanu, kā arī 301.aizlieguma zīmes „Iebraukt aizliegts" un 410.rīkojuma zīmes „Šķērsli apbraukt pa labo pusi" prasību neievērošanu.

[10] Lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs 2007.gada 9.aprīlī plkst.16:05 pa Pļaviņu pilsētas pievedceļu, ceļa Rīga – Daugavpils virzienā vadīja transportlīdzekli Hyundai Galloper, ar */reģistrācijas numurs/*,

apsteidzot vairākus sastrēgumā esošus transportlīdzekļus pa pretējā virziena joslu, neievērojot 301.aizlieguma zīmes ,,Iebraukt aizliegts" un 410.rīkojuma zīmes ,,Šķērsli apbraukt pa labo pusi" prasības.

Lietā ir strīds par administratīvā pārkāpuma kvalifikāciju, proti, vai pieteicēja transportlīdzekļa vadīšana, apsteidzot vairākus sastrēgumā esošus transportlīdzekļus pa pretējā virziena joslu, neievērojot 301.aizlieguma zīmes ,,Iebraukt aizliegts" un 410.rīkojuma zīmes ,,Šķērsli apbraukt pa labo pusi" prasības, ir izpaudusies kā agresīva braukšana.

[11] LAPK 243.panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols *(lietas 28.lapa)*, pieteicēja paskaidrojums *(lietas 29.lapa)*, policijas inspektora sastādītais ziņojums *(lietas 30.lapa)*.

[12] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu, kurš tika sastādīts uzreiz pēc konstatētā pārkāpuma, tiesa neatrod iemeslu, lai apšaubītu sākotnējā dokumentā nostiprināto ziņu objektivitāti. Protokols tika sastādīts pieteicēja klātbūtnē, iepazīstinot ar tā saturu un dodot iespēju pieteicējam sniegt paskaidrojumus. Administratīvā pārkāpuma protokolam pievienots policijas inspektora ziņojums un pieteicēja paskaidrojums.

[12.1] Ceļu policijas jaunākais inspektors *J.G.* 2007.gada 9.aprīļa ziņojumā, kurš pievienots administratīvā pārkāpuma protokolam, *(lietas 30.lapa)* norādījis, ka 2007.gada 9.aprīlī kopā ar Aizkraukles RPP KPB 3.nodaļas jaunāko inspektoru M.Bērziņu, saskaņā ar dienesta dežūru grafiku, atradies uz autoceļa Rīga-Daugavpils 117 km, netālu no krustojuma ar pievadceļu Pļaviņu dolomītu kombinātam. Tika kontrolēts, kā transportlīdzekļu vadītāji ievēro Ceļu satiksmes noteikumus, izbraucot uz autoceļa Rīga-Daugavpils. Plkst. 16:05 uz pievadceļa Pļaviņu dolomītu kombinātam pirms krustojuma ar autoceļu Rīga-Daugavpils bija izveidojusies transportlīdzekļu kolonna. Ieraudzījis, ka šo transportlīdzekļu kolonnu pa pretējo braukšanas joslu apdzen apvidus automašīna, kuras vadītājs neizpildot ceļa zīmju Nr.301 ,,Iebraukt aizliegts" un Nr.410

,,Šķērsli apbraukt pa labo pusi" prasības, turpināja kustību pa pretējo joslu un neapstājoties pirms krustojuma, izbrauca uz autoceļa Rīga-Daugavpils un nogriezās pa kreisi virzienā uz Rīgu, tas ir, brauca agresīvi, tādejādi radot traucējumu vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai un ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses.

Izvērtējot policijas inspektora sastādīto dienesta ziņojumu, tiesa atzīst, ka tam ir piešķirama liela ticamības pakāpe, jo lietas apstākļi izklāstīti loģiski, detalizēti un bez pretrunām.

[12.2] Tiesa nepiešķir ticamību pieteicēja tiesas sēdē norādītajam, ka no vietas, kur atradās Ceļu policijas ekipāža nebija iespējams fiksēt pārkāpumu. No pieteicēja iesniegtajām fotogrāfijām konstatējams *(lietas 49.-52.lapa)*, ka no autoceļa Rīga-Daugavpils ir labi pārskatāms strīdus krustojums. Ceļu policijas inspektors varēja nešaubīgi noteikt un identificēt tos transportlīdzekļus, kuri pārkāpj noteikto krustojuma izbraukšanas kārtību. Tādejādi Ceļu policijas inspektors *J.G.* no savas atrašanās vietas uz autoceļa Rīga-Daugavpils varēja konstatēt pieteicēja izdarīto pārkāpumu, respektīvi to, ka pieteicējs vadot transportlīdzekli apsteidza vairākus sastrēgumā esošus transportlīdzekļus pa pretējā virziena joslu, neizpildot 301.ceļa zīmes ,,Iebraukt aizliegts" un 410.ceļa zīmes ,,Šķērsli apbraukt pa labo pusi" prasības.

[12.3] Pieteicējs sākotnēji sniegtajā paskaidrojumā norāda, ka braucis pa ceļu Pļaviņas-Rīga. Krustojumā ar Daugavpils-Rīga ceļu bija izveidojies sastrēgums vairāku simtu metru garumā. Nolēmis apbraukt pa kreiso ceļa pusi, jo zīmes apdzīt aizliegts dotajā zonā nebija. Pirms izbraukšanas uz Daugavpils ceļa bija uzstādīta sadaloša drošības sala, kur nevarēja izbraukt. Bijis spiests braukt zem zīmes „Ķieģelis". Izbraucot neradījis avārijas bīstamību un nebraucis ātri un agresīvi. Tiesa konstatē, ka faktiski identisks lietas faktisko apstākļu izklāsts sākotnējam paskaidrojumam, dots arī pieteicēja 2007.gada 10.aprīļa iesniegumā Ceļu policijas priekšniekam E.Zivtiņam *(lietas 31.-33.lapa)*.

Savukārt sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumā pieteicējs paskaidro *(lietas 40.lapa)*, ka pārsūdzēšanas iemesls bija piemērotā soda neatbilstība pārkāpumam, jo netika braucis agresīvi. Dotajā situācijā, izbraucis uz ceļa uz kura bijis sastrēgums no mazāk svarīga ceļa, sastrēguma kolonnai pa vidu, tāpēc nebija iespēju nostāties sastrēguma galā. Braucis garām kolonnai, lai ieņemtu labo joslu, bet sastrēgums lēni kustējās uz priekšu un tādejādi neizdevās ieņemt labo joslu. Tādejādi tikai vēlāk sniegtajos paskaidrojumos pieteicējs norāda, ka sastrēguma kolonnai piebraucis pa vidu no mazāk svarīga ceļa.

Tiesa uzskata, ka izskatāmajā gadījumā lielāka ticamība piešķirama pieteicēja sākotnēji sniegtajiem paskaidrojumiem, savukārt kritiski ir izvērtējami vēlāk sniegtie paskaidrojumi.

[13] LAPK 244.pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona)

pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Tiesa secina, ka priekšroka dodama tādiem pierādījumiem, kuru objektivitāti nebūtu pamata apšaubīt.

Ievērojot minētos apsvērumus, tiesa tomēr dod priekšroku policijas inspektora ziņojumam, nevis pieteicēja paskaidrojumiem.

Tiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas dotu pamatu apšaubīt Ceļu policijas inspektoru kompetenci un objektivitāti, kontrolējot pieteicēja rīcību attiecībā uz Ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu un nostiprinot pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā. Tiesa neatrod pamatu neuzticēties protokolā un policijas inspektora ziņojumā norādītajām ziņām par pieteicēja izdarīto pārkāpumu.

[14] Tiesa uzskata, ka par pamatu Lēmuma atcelšanai nevar būt pieteicēja tiesas sēde aprakstītās Ceļu policijas ekipāžās izmantotās darba metodes, kas pieteicēja ieskatā izvēlētas neatbilstoši faktiskajai situācijai uz ceļa un policijas inspektora nevērīgā attieksme pret pieteicēju. Norādāms, ka pielietotās darba metodes un amatpersonas izteikumi paši par sevi nevar ietekmēt pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Kā jau iepriekš norādīts, izvērtējot lietas materiālus atbildētāja Lēmumā, kā arī tiesa lietas izskatīšanas gaitā nav konstatējusi faktus, kas apliecinātu to, ka policijas inspektori būtu pieļāvuši policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumus, kas būtu patstāvīgs pamats pieņemtā Lēmuma atcelšanai.

[15] Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs neatbilstoši kvalificējis konstatēto pārkāpumu, atzīstot to par agresīvu braukšanu. Līdz ar to tiesai jāpārbauda vai pieteicēja izdarītais pārkāpums kvalificēts saskaņā ar LAPK 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas noteikumiem.

[15.1] Tiesa uzskata, ka situācijā, kā to norāda pieteicējs, izbraucot no mazāk svarīga ceļa uz ceļa kur izveidojies sastrēgums, nav pieļaujama manevra izdarīšana, ja attiecīgā kustības josla uz galvenā ceļa ir aizņemta. Šāda manevra izdarīšana ir pieļaujama tikai tad, ja tam netraucē citi transportlīdzekļi, kas virzās pa galveno ceļu un ir iespējams pabeigt manevru, iebraucot kustības joslā, kurā atļauta kustība attiecīgajā virzienā. Pilnīgi nepieļaujama ir kustības uzsākšana pa pretējo braukšanas joslu.

[15.2] Izvērtējot lietas apstākļus, tiesa atzīst, ka pieteicējs veicot manevru nav ievērojies 301.aizlieguma zīmes „Iebraukt aizliegts" un 410.rīkojuma zīmes „Šķērsli apbraukt pa labo pusi" prasības. Neievērojot šo divu Ceļu satiksmes noteikumu punktu (282.1., 293.10.punkts) prasības, pieteicējs ir izbraucis krustojumu pa pretējo braukšanas joslu. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 3.punktu transportlīdzekļu braukšana Latvijā ir noteikta pa ceļa labo pusi. Atzīstams, ka pieteicējs ir izdarījis vairākus secīgus Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus.

[15.3] Tiesa nepiekrīt pieteicēja izteiktajam viedoklim, ka veicot augstāk minētos manevrus pieteicējs nevienam nav traucējis un nav radījis bīstamas situācijas. Tas, ka pieteicējs sastrēgumā stāvošo transportlīdzekļu kolonnu apbraucis lēni, nekāda veidā neattaisno pieteicēja rīcību un izdarīto administratīvo pārkāpumu nepadara par maznozīmīgu. Tiesas ieskatā principā ir nepieļaujama transportlīdzekļa vadīšana pa pretējo braukšanas joslu, vienlaicīgi arī izdarot nogriešanās manevru no pretējās braukšanas joslas. Ar šādu rīcību transportlīdzekļa vadītājs apdraudēja gan savu, gan citu satiksmes dalībnieku drošību.

[16] Tā kā izdarīti vairāki secīgi Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi, kas saitīti ar ceļu satiksmei bīstamu situāciju radīšanu, tad secināms, ka šāda pieteicēja rīcība ir vērtējama kā agresīva braukšana.

Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[4] panta trīspadsmito daļu par agresīvu braukšanu.

[17] LAPK 149.[4] panta trīspadsmitā daļa paredz sankciju transportlīdzekļa vadītājam – naudas sodu no piecdesmit līdz divsimt latiem. LAPK 149.[28] panta otrā daļa paredz sankciju – naudas sodu četrdesmit latu apmērā. Savukārt LAPK 149.[29] panta pirmā daļa paredz sankciju – naudas sodu divdesmit latu apmērā.

Saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Kā redzams no lietas materiāliem, pieteicējam piemērots naudas sods piecdesmit latu apmērā.

[18] Saskaņā ar LAPK 32.panta otrajā daļā noteikto, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Kā jau iepriekš norādīts atbildība par smagāko pārkāpumu paredzēta LAPK 149.[4] panta trīspadsmitajā daļā. Tas nozīmē, ka administratīvais akts, kas izdots, pamatojoties uz šo normu, ir satura izvēles administratīvais akts.

Administratīvā procesa likuma 65.panta trešā daļa noteic, ka iestāde satura izvēles administratīvo aktu izdod, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, pamatodamās uz lietderības apsvērumiem, nosaka administratīvā akta saturu.

Atbildētājs pieteicējam piemērojis administratīvo naudas sodu piecdesmit latu, kas ir minimālais sods par šāda veida pārkāpumiem, līdz ar to atbildētājam papildus lietderības apsvērumi nebija jāizdara.

[19] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais

Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams spēkā, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. - 251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda:

noraidīt *V.N.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2007.gada 31.jūlija lēmuma Nr.035/PA 094840-N-424 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) M.Birkmanis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ M.Birkmanis
Rīgā, 2009.gada 30.aprīlī.